

да бъдат поканени и други националности за обогатяване на програмата на майските празници, реализирани вече два пъти в Усти над Лабем – предполага се, че през 2017 г. честванията отново ще се осъществят. През настоящата година българското малцинство бе представено от сдружение „Св. св. Кирил и Методий“ в нашия град с богата програма от български фолклорни танци и песни, изпълнени от състава на БСУ „Д-р Петър Берон“, гр. Прага, както и с щанд с български продукти.

След кратката официална част се

премина към приятелски спомени и планове за предстоящите коледни празници. Поддържахме връзка, макар и само електронна, с нашата Женья, член на сдружението и кореспондент на „Роден глас“, която в този момент бе на лечение в България. Раздаден бе пети брой на списанието, заедно с Православния календар към него, който получи отлична оценка от членовете ни. Господин Янев съобщи, че в Устецкий край: Усти над Лабем, Мост, Дечин и Теплице се получават повече от 60 броя от всяко издание и

бе изказана благодарност към Редакцияния екип за усърдната работа, за това, че чрез нашето списание се разширяват познанията за дейността на сдруженията, членове на АБС. „Роден глас“ се подарява и на представители на малцинствата, на Областната управа и на седмичника „Метропол“, които проявяват интерес към отпечатаните материали и графиката на изданието.

Приятелският дух на срещата беше очевиден и съпроводен с взаимни пожелания за приятни празници и нови срещи през 2017 г. ◆

Пражкия клуб почете Деня на будителите

В българския календар 1 ноември – Денят на будителите е особен празник – посветен на просветителите и книжовниците, които са изградили и съхранили духовните ценности и културното самосъзнание на българите. С грижа да не бъде забравено миналото, да се поддържа жива паметта – родовете, културната и националната, членове и приятели на Българския културно-просветен клуб в Прага се поклониха и поднесоха цветя пред барелефа на д-р Петър Берон, намиращ се в центъра на чешката столица.

Просветителят е една от най-ярките личности на Българското възраждане — първият европеец в българската литература; първият български учен; автор на първия български учебник за модерно, светско образование; първият български енциклопедист. Неговият „Буквар с различни поучения“ (1824), получил по изображения на корицата делфин наименованието „Рибен буквар“, провъзгласява принципите на модерното педагогическо образование: светско образование, свързано с живота; обучение на говорим народен език; нови отношения между учител и ученик; девическо образование. Всъщност това не е буквар в съвременния смисъл на думата, а е една малка енциклопедия, написана достъпно, ясно и прегледно.

По-късно следобед, празникът продължи на територията на Българския дом и протече под формата на

непринуден разговор за будителите и будителството. Първоначалният тласък даде г-жа Радосвета Костова, която изтъкна, че освен като изтъкнат учен-изследовател Петър Берон е известен и като един от най-крупните родни меценати, направил значителни дарения за българските училища. Защо завещава цялото си голямо имущество за нуждите на българското образование? – защото в основата на будителството стои обичта към българския род, към родната земя. Така, както ни тръгна приказката, неизменно стигнахме до въпроса: има ли днес будители? И си отговорихме еднозначно – да, има ги. Има ги и сред нас, живеещи далеч от България, но носейки я в сърцето си. Фактът, че българите зад граница създават певчески групи и хорове, танцови състави, издават вестници и списания на български език; организират представяния на българските празници, традиции и обичаи, и ги

Членове и приятели на Пражкия клуб пред барелефа на д-р Петър Берон

доближават до чуждото общество, в което живеят, е също форма на будителство, за да е жива националната ни памет, за да не забравяме корените си. Подобни хора бихме могли да наречем будители на духа!

Ще ми се да завърша разказа си с вълнуващите думи на проф. Иван Станков, преподавател по българска литература във Великотърновския университет: „В края на всяко будителство задължително стои родолюбието. От него са опалени всички, които днес честваме. Родолюбието е по-старо от значките, тениските и знамената. Отецеството се носи в душата. Родолюбието въобще не изисква да крещиш името на България по площади или по стадиони. Достатъчно е да си говориш със своята България наум и в този разговор кротко да я наричаш: Родино. А когато тя поиска, да се отзовеш. Да направиш нещо малко за нея.“ ◆